

Uitrusten na de Kerst, van de kerkdiensten in gevangenissen en in eigen gemeente, waar rondom de Geboorte zoveel verwacht wordt van de predikant. Ik trok er een week voor uit. Het werd wintersport in de Dolomieten, omdat mijn partner zo graag wou. Zeven dagen zon (getal van de vol-maakt-heid), blauwe luchten (van dat oude lied waarin de Vader nog hoger woont 'Die van alle kind'ren houdt') en veel stralende besneeuwde hellingen die het nieuwe jaar volmaakt inluidden. Maar op de achtste dag werd ik hard 'aangeskied' zoals dat in het jargon heet, daar lig je dan, en je weet weer, dat volmaaktheid niet bestaat. 'Clavicola' hoor ik de Italiaanse arts zeggen, en het dringt door dat het om een gebroken sleutelbeen gaat. Een ander lied schoot me te binnen, van 'Wie gaat er mee naar engeland' en 'Is er dan geen timmerman die deze sleutel maken kan'?

*Dezelfde zondag zat ik, nu als brekebeen, op een zonnig bankje met een boek van Kees Waayman, *Mystiek in de Psalmen*. Hij spreekt in zijn psalmvertalingen over de 'aardeling' die zich zo vaak 'verwringt' en de relatie met zijn 'Wezer' schendt. Soms laten nieuwe woorden je opnieuw horen en ontvangen, maar van veel grotere betekenis lijkt een nieuwe situatie, waar vanuit je anders gaat lezen, horen en ontvangen: zo ging het mij, met die bekende Psalm 39:*

'Hier, een psalm gaf Jij mijn dagen, nergens is mijn wereld tegenover Jou. Enkel alles lucht dat alle aardeling zich opricht, enkel lucht zijn gedruis: hij stapelt, voelt niet wie het binnenhaalt' (vers 6 en 7)

'Ik verstomde, opende mijn mond niet, want Jij bent het die het zo gemaakt heeft... enkel lucht is alle aardeling' (10 en 11)

'Hoor mijn pleit, Wezer, heb oor voor mijn kreunen, verdoof niet bij mijn tranen.

Ja, gast ben ik bij Jou, ingezetene als al mijn vaderen' (13)

Vaak spreek ik in mijn werk als gevangenisdominee met de opgeslotenen over die vraag: wat moet er gebeuren voordat een mens komt bij waar het werkelijk om gaat.

En ik lees nu in Waayman, op het zonnige bankje, maar wel met een zeurende botpijn: 'diep van binnen weten we allen dat alle confrontaties met eindigheid, ziekte, zwakte, ouderdom en dood niet alleen bij het leven horen, maar ons ook brengen bij het beginsel van de wijsheid. Ze vermorzelen onze verdedigingsmechanismen en meer dan dat: ze ontketenen het bidden en brengen het tot overgave.... Juist de psalmen beogen de mystieke overgang van zich-uiten naar gehoord-zijn. Dus geen overgave zonder klagen, geen bidden zonder loslaten, jezelf geven

aan de gunnende liefde die Wezer is'.

Mijn ogen beginnen te tranen, of is het mijn hart dat zich roert, omdat het na alle drukte en werk van Kerst zelf weer geboren mag worden? Het is de timmerman zelf, de Jozefzoon die ook Godszoon is, die me aanraakt, en mij de sleutel geeft die me binnenlaat in een wereld, waar ik geborgen ben, en ik weet dat alles wat me overkomt betekenis heeft en dat ik zelf de sleutel met me meedraag, die overgave heet.

Arjan Noordhoek

Afgelopen maand

Zondag 4 januari

Voorganger is Jaap Boeschoten.

De lezingen zijn uit Jesaja 60:1-6 en Mattheus 2:1-12

Jaap verhaalt over Mattheus die bezig is het evangelie te schrijven en alleen nog een geboorteverhaal moet maken. Een bijzonder mens moet een bijzonder geboorteverhaal hebben. Mattheus geeft Jezus dan ook een (theologische) stamboom: Jezus, zoon van David, zoon van Abraham, zoon van Adam, zoon van God.

Waarom schrijft Mattheus het geboorteverhaal op deze manier? In de tijd dat Mattheus het schreef was het kort na de tijd van keizer Nero, de wreedste keizer alle tijden. Nero had allerlei Vorstelijke delegaties ontvangen. Er werd voor hem geknield op de grote markt in Rome. Het Oosten onderwierp zich aan het westen. Wat doet Mattheus: Hij vervangt in zijn verhaal Nero door Jezus: Vrede in plaats van wreedheid, een menselijke koning in plaats van een tiran. De ene macht wordt tegenover de andere gesteld.

Wat Mattheus in onze tijd misschien lijkt geschreven te hebben als een onschuldig gelovig verhaal, was toen een provocatie tegen alle wrede Nero's en Herodessen. En zo laat het zich ook verstaan dat in Bethlehem alle zuigelingen vermoord worden, omdat men bang is voor de onbekende, maar nu al gevaarlijke koning der Joden.

Laten wij het lezen als een protest tegen geweld zoals dat nu ook rondom Jeruzalem plaats vindt. Geen gelovige vorsten trekken naar Jeruzalem maar tanks en raketten.

In het verhaal zijn het de gelovigen/kerkmensen die niet in beweging komen. Geen verandering alsjeblieft. Voor hen komt de Messias niet als geroepen, maar wel voor herders, het uitschot van de samenleving, wel voor wijzen uit het oosten, wel voor het kleine onmachtige meisje Maria,

die het aandurft om een revolutionair lied te zingen: machtigen worden van de troon gestoten en geringen rechtopgezet.

Judith Boeschoten zingt een lied geschreven door een Joods meisje, waarin zij de Christelijk Maria oproept om ons te helpen de wereld te veranderen, een wereld te maken die meer lijkt op de wereld die haar Zoon voor ogen had: vrede, gerechtigheid voor allen:

Ave Maria
Where have you been hiding?

Gegroet Maria
Waar was je al die tijd?

Don't you know we need you!
Things are looking pretty bad
down here

Weet je niet dat we je nodig hebben?
Het gaat nogal slecht hier beneden.

I know there is beauty,
gentleness and laughter
These are things you always stood for
help us find them too.

Ik weet dat er schoonheid bestaat,
mildheid en blijdschap
Jij stond voor deze dingen,
Help ons die nu ook te vinden.

Hey there Maria,
Santa Maria . . . Maria
May I take the liberty
and say that it's a shame tot mete zeggen
not to live in harmony
We're alle just hoping someone
will step forward singing. . .
Amen, amen

Zeg Maria,
Heilige Maria
Mag ik zo vrij zijn
dat we niet in harmonie leven.
We hopen allemaal dat er iemand
Opstaat en zingt:
Amen

Ave Maria
Where have you been hiding?
Don't you know we need you!
Things are looking pretty bad
down here

Gegroet Maria
Waar was je al die tijd?
Weet je niet dat we je nodig hebben?
Het gaat nogal slecht hier beneden.

I know you here the fighting
see the torch we're lighting
on our quest for peace and freedom
Help us see this through

Ik weet dat je onze strijd hoort
dat je lichtpunten ziet ontbranden
in onze zoektocht nar vrede en vrijheid
Help ons het vol te houden

Hey there Maria, . . .

Zeg Maria, . . .

Na de overdenking mogen we met elkaar ook het avondmaal vieren.

Joke

Zondag 11 januari

Centraal in deze kerkdienst mocht staan, luisteren. In deze dienst werkten mee Willem Jan, het Silo Combo en Lenie. In deze dienst ging voor onze voorganger Willemijn.

Na het aansteken van de Paaskaars, met zijn herinnering aan het Paasgebeuren, waar heel ons Christen zijn op gefundeerd is, werd de dienst voortgezet met het zingen van enkele liederen en schriftlezingen en wel Ps.100 Jesaja 55:1-11 en Marcus 1:1-11.

Jesaja O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren en gij die geen geld hebt, kom en eet. En Psalm 100, Een psalm vol van vreugde.

Dan neemt Willemijn ons mee naar de Jordaan, naar aanleiding van Marcus 1. Hier gebeurt iets, een ontmoeting, een ontmoeting tussen Johannes en Jezus, waar Johannes een opdracht krijgt. Johannes krijgt de opdracht van Jezus om Hem te dopen. Johannes protesteert, toch wordt Jezus door Johannes gedoopt en komt weer die oproep: luister! Wat gebeurt hier toch allemaal, hier bij de Jordaan? Zie en luister: een duif daalde neder en er kwam een stem uit de hemel. Mogen wij in die stem beluisteren: komt tot de wateren om een nieuw leven te beginnen? Luisteren naar de stem van God is niet altijd de makkelijkste weg en we vragen ons dan af of het de juiste weg is, die wij gaan. Luisteren kan soms zo moeilijk zijn, luisteren naar God en je medemens. Zijn we geïnteresseerd en bereid om te luisteren? Luisteren heeft te maken met gastvrijheid, is God welkom in ons leven, is die medemens welkom in ons leven, die medemens die soms heel anders denkt en handelt, welke ruimte is er dan. Misschien is het dan goed te luisteren naar Gods gastvrijheid. O, alle gij dorstigen komt tot de wateren en gij die geen geld hebt, kom en eet. God heeft het goede met ons voor, laat ons daar naar luisteren en ook proberen te verstaan.

Na de overdenking zong het Combo nog, Heer neem mij bij de hand waar ik ook ga. De bloemen gaan naar Arjan, die door een ongeval thuis moest blijven en Sandra vroeg aandacht voor haar jongste broer in de Schuilplaats, die daar verzorgd wordt. Na de zegenbede worden we uitgenodigd voor een kopje koffie of thee in de tuinzaal, waar Bram van Doorn nog voor een versnapering zorgde omdat hij jarig was geweest .

Oeds

Zondag 18 januari 2009

Vanochtend ging Marjon Pape voor, de oud-stagiaire van Silo. Ze preekte over de bruiloft te Kana (Joh. 2: 1-11). Het verhaal is bekend: de wijn was op, en Maria vraagt haar zoon Jezus om de situatie te redden. Het was indertijd namelijk meer dan hier en nu, een schande als er te weinig eten en drinken was op een feest.

Jezus redt het feest, door water in wijn te veranderen. Maar niet uit gehoorzaamheid aan zijn moeder: "Vrouw, wat heb ik van u van node? Mijn uur is nog niet gekomen." Met deze woorden neemt hij enigszins afstand van zijn moeder, voordat hij het wonder verricht. Hij stapt als het ware uit de moeder – zoon verhouding, om een nieuwe relatie tussen hen te creëren. Maria wordt hier een van zijn volgelingen. Marjon legde een verband tussen de wijn en het bloed van Christus. Jezus redt, met wijn, zoals hij later aan het kruis met zijn bloed ons allemaal zou redden.

De uitstekende muzikale begeleiding op vleugel was van Tim Borgdorff. Bij liederen uit Opwekking, bijv. "Als een hert dat verlangt naar water", heb ik wel eens het gevoel dat we ze in Silo wat te snel zingen. Naar mijn idee doen we daarmee de geweldige spirituele kracht van die liederen tekort. En van een lied dat niemand kent (in dit geval Silobundel 240 Heer, ik prijs uw grote Naam) gaat natuurlijk ook veel verloren. Verder een prima dienst, met een behoorlijke opkomst.

Algert

zondag 25 januari

Deze ochtend gaat voor Eduard Groen. Willem Jan Stuuat begeleidt ons op de vleugel.

De lezing is uit 1 Korinthe 7:23-31.

Bij de inauguratie van Obama waren heel veel zwarten tot tranen toe bewogen. Het deed Eduard denken aan 40 jaar terug toen Martin Luther King zijn toespraak hield. Er was toen zoveel rassendiscriminatie. Het lijkt een totaal andere wereld dan nu. We kijken vanuit het nu naar 40 jaar terug.

Vanuit welk perspectief lezen we Paulus: Zijn boodschap lijkt niet meer passend bij deze tijd, betuttelend, moralistisch.

De gemeente toen was klein, er waren veel vrouwen en slaven. Een heel andere verhouding dan in de wereld om hen heen. In die gemeente werd heel veel gedeeld. In de doop en de opstanding van Jezus was een nieuwe tijd aangebroken, waarin iedereen meedoet en meetelt.

In die bonte verzameling openbaart God zijn geheim: niet de dood is het einde maar: de opstanding en de wederkomst van Jezus.

De gemeente leeft in een tussentijd. De mensen moeten zich richten op de nieuwe wereld. Bij alles wat je doet, moet je je afvragen of je bezig bent met de komst van Gods rijk of met de zorg voor het oude.

Hoe moeten wij dat doen? Is Gods rijk dagelijkse realiteit of alleen iets van de zondag? Wat betekent het voor ons dat het komende rijk er aankomt, een andere cultuur. Voor andere kerken zijn we een voorbeeld: blijkbaar doen we wel, maar we hebben het er niet over. Belangrijk is te onthouden dat alles gaat om de aandacht voor Jezus.

Jezus roept zijn discipelen en ze gaan; niet eerst kijken, geen strategieën bedenken, maar gewoon volgen.

Jezus dienen betekent gewoon gaan. Maar Jezus vraagt geen slaafse gehoorzaamheid. Discipelschap heeft te maken met discipline. Navolging betekent godsdiensttoefening, in beweging komen.

Waar bouwen we op, wat is ons fundament/ Leven we vanuit de opstanding? vanuit de hoop op die nieuwe tijd?

Het is alleen vol te houden als er iets is van hoop, van het visioen, naar het verlangen naar God, als Jezus het absolute beginpunt is van alles wat we doen. Van daaruit kunnen we de vraag stellen: wat kunnen wij doen in onze situatie om Christus te dienen totdat Hij komt.

Joke

Geheimen

Toen we zondag 18 januari jl., met een groepje van Silo, de verjaardag van Daniël Hezeman vierden, haalde één van ons een Quote aan uit een boek van Isabel Allende. Wij vonden het zo'n mooie uitspraak dat we zeiden "die zetten we in Regelrecht, dan kunnen er nog meer mensen van genieten". Dus bij deze:

'Het zijn juist de geheimen die ons kwetsbaar maken.... niet de waarheid' (De Som der dagen, Isabel Allende, P 170)

Een pastoraal moment

IJs brengt mensen tot elkaar

Als je over ijs spreekt, denkt men al gauw aan iets dat koud is, dat lekker kan zijn, dat pijn kan doen, maar dat ook veel vreugde kan geven. In de afgelopen vriesperiode heeft Nederland zich van een andere kant laten zien.

Het was twaalf jaar geleden dat het mogelijk was om op natuurijs te kunnen schaatsen. Hoe groot was de vreugde van heel veel mensen, jong en oud, dat het vriezen aanhield en het ijs op een gegeven moment vrij werd gegeven om op te schaatsen. Wat is er mooier dan schaatsen in de vrije natuur. Schaatsen over die prachtige plassen in Nederland, langs al die mooie, oude molens en tussen het riet dat getooid was met bevroren dauw. Nederland op z'n mooist. Het Nederland dat even doet denken aan die mooie schilderijen met ijsprettaferelen.

Wat gebeurt er op dat ijs? De meeste mensen komen er natuurlijk om te schaatsen. De ouderen zijn blij dat het eindelijk weer eens kan. Zij genieten al bij de herinnering aan al die schaatstochten die ze twaalf jaar geleden hebben gemaakt toen ze nog jong waren (en de kans om iets te breken toch wat minder groot was) en dan de jongeren die het ook wel eens willen uitproberen. Ze hebben de verhalen van vroeger gehoord en de teleurstellingen bij de mensen mee gemaakt wanneer de dooi weer inviel en de kans op schaatsen minimaal werd. Maar nu kon en moest er geschaatst worden. Anderen kwamen naar het ijs om gewoon mee te genieten of een stoel vast te houden of om aan te moedigen. Naast schaatsen kon je ook ijszeilen of sleetje prikken. In één woord genieten van de sport, van het samen doen, van de natuur en het mooie weer. Jong en oud gingen er samen voor en ontdekten hoe mooi de natuur in Nederland is. Dat je op plekken kunt komen waar je anders nooit komt, zelfs niet met je kano. De wereld ziet er ineens heel anders uit: afstanden worden kleiner, want je kunt over het ijs van het ene dorp naar het andere dorp. Je bevindt je in de vrije natuur met die heerlijke frisse lucht waar je koude, warme en rode wangen van krijgt en waar je oren van gaan gloeien. Er gebeurt nog iets: mensen hadden oog voor elkaar, hielpen elkaar, waarschuwden elkaar, want naast het genieten, ging het ook om veiligheid. Wakken werden gemarkeerd, stobalen werden neergelegd op gevaarlijke plekken, mensen werden weer overeind geholpen en anderen die nog nooit in hun leven op het water hadden gelopen, werden geholpen en wegwijs gemaakt. Geoefenden en pas beginners gingen hand in hand. Natuurlijk waren er schaatsers die er alleen op uit gingen, maar nog meer zag je groepjes of grote groepen schaatsers. Nederland was even

schaatsgek. Men spijbelde van het werk, want van deze unieke gebeurtenis moest je gebruik maken. Je was toch gek als je dat niet deed. Nederland heeft de wereld weer even een andere kant van zichzelf laten zien. Dit is ook Nederland: als het even kan staat Nederland massaal op de schaats.

De schaatsen vlogen als broodjes over de toonbank; even was de credietcrisis weg, wat een mooi moment!

Weet u dat we deze mooie momenten ook in ons geloofsleven mee kunnen maken? Schaatsen wordt dan wandelen met God. Wandelen als: je leven delen met God. Hem deelgenoot maken in alles. Wandelen met God door de natuur, door Zijn schepping en genieten van al het moois. De Heer opent je ogen wel voor al het moois dat Hij geschapen heeft. Leven met God als gemeente en als individu. Hij wil ons helpen en ondersteunen. Hij wil ons de weg wijzen en ons de ogen openen voor heel veel dingen die we anders niet zien. De ouderen mogen de jongeren helpen door ze te bemoedigen en uitleg te geven. De jongeren mogen er voor de ouderen zijn; ook nu kan het fijn zijn als je een stoel aangeboden krijgt. De Geest van God wijst ons op de gevaren en stuurt ons een andere kant op. Het gaat mis als je niet wilt luisteren en toch je eigen weg wilt gaan. De kans dat je dan in een wak terecht komt is groot en dan maar hopen dat je eruit geholpen wordt. Gelukkig is de sterke arm van God steeds uitgestrekt naar ons. Hij ziet ons gestuntel en onze valpartijen en helpt ons met Zijn liefdevolle handen weer overeind. Hij ziet het ook wanneer wij risico's nemen en onze eigen weg gaan. Hij weet het als wij anders over bepaalde dingen denken, terwijl we eigenlijk wel weten dat we het anders hadden moeten doen. Maar ondanks alles is de Heer met ons.

We mogen samen genieten en misschien bevalt dit wandelen ons zo goed, dat in ons het verlangen gaat ontstaan naar meer. Bij God zijn we gelukkig niet afhankelijk van een seizoen. Bij God maakt het niet uit of het nu vriest of dooit. God blijft dezelfde God die Hij 12 jaar geleden was en nu is en over misschien 12 jaar nog steeds zal zijn. Wij kunnen en mogen volledig op Hem vertrouwen; Hij laat ons niet los.

Bij Hem hoeft het niet perse mooi weer te zijn om van de druk van de economische malaise verlost te worden. Die verlossing is maar tijdelijk, maar God wil ons een blijvende verlossing schenken. Hij wil ons Zijn rust en vrede schenken. Hij wil dat wij ons aan Hem toevertrouwen. Wandelen met God wil niet zeggen dat alles vanaf dat moment gladjes verloopt. Nee, ook dan kom je hobbels en bobbelen en scheuren tegen en kun je een nat pak oplopen. Maar Hij laat je niet los en gaat verder met je, ook als je al tot de ervaren beoefenaars behoort. Je mag het namelijk soms even in je eentje uit proberen en dan blijkt dat je toch niet zonder Hem kan.

Wie weet krijgen we dit jaar nog een vriesperiode, zou half Nederland dan weer op de schaats gaan staan? Of.....? Misschien wordt het wel wandelen. Het is de moeite waard om het uit te proberen. Voya con Dios, ga met God.
Gods zegen

Willemijn Bakkes, uw pastor

We hebben een nieuwe president !

Eindelijk was het dan zo ver. Hoeveel mensen zullen er achter de televisie gezeten hebben om de inauguratie van Barack H. Obama te zien?

Mensen spreken over: 'The change we need.' Obama moet het gaan doen. De verwachtingen zijn heel hoog gespannen en nu maar zien of hij dat kan waarmaken. Voor zo veel mensen is hij de hoop op een betere toekomst.

Ik zag al die mensen staan in de bittere kou. Wat hebben ze er niet voor over gehad om erbij te zijn daar in Washington. En wat moet het ze niet gekost hebben! Als je de bedragen hoort voor kaartjes of een hotelkamertje. Hoe zo financiële crisis! Veel mensen spraken over een gebedsverhooring. Eindelijk, nu gaat het gebeuren.

Obama is er gelukkig van overtuigd dat hij het niet op eigen kracht kan en hij zal de gebeden van de mensen heel hard nodig hebben, want de weerstand zal zeker komen. Moge de Heer deze man en zijn gezin onder Zijn hoede nemen en beschermen tegen alle kwaad. Moge God verhoeden dat hem hetzelfde lot zal treffen als M.L. King en J.F. Kennedy en al die anderen. De verdeeldheid onder de mensen is nog zo groot en die verdeeldheid, het zoeken naar eigen gelijk en macht geeft spanning en ruzie.

Deze week, 18-25 jan., is het gebedsweek voor de eenheid. Eenheid tussen Christenen over de gehele wereld. Alle Christenen zijn één vanuit Gods perspectief. Eén in Gods hand. Maar in werkelijkheid is dat nog niet zo. Nee, helaas is er grote verdeeldheid.

Om die eenheid tot stand te laten komen is er heel veel gebed nodig. Eenheid begint al op kleine schaal: bij jezelf, onderling, binnen de eigen gemeente, binnen de kerken en over de gehele wereld.

Mensen verwachten wonderen van Obama, maar is hij daartoe in staat?

Ik las in Ezechiël 37 hoe de profeet, door de Geest geleid, naar het dal met de beenderen werd gevoerd. God toont hier Zijn almacht. Alleen God is bij machte om de doden op te wekken, om mensen nieuw leven in te blazen, omdat wat nutteloos leek weer waardevol te maken. Mensen vestigen hun hoop op Obama, maar de enige die echte hoop kan geven is God.

God is bij machte om ons uit ons graf te doen opstaan, om ons uit onze gevangenschap te bevrijden. Om ons vrijheid en vrede te geven, om ons het leven terug te geven.

God kan twee stokken waarop de namen van verschillende stammen staan gekerfd samen brengen in Zijn hand en ze tot één stok maken. God brengt bijeen wat uit elkaar gevallen is.

Maar om de Liefde Gods te ervaren en om de eenheid te herstellen en te bewaren zullen de mensen zich tot God moeten wenden.

Jezus bad in het gebed tot Zijn Vader: Maak hen, mijn volgelingen, zuiver en heilig door hen te onderwijzen in Uw woord van de waarheid. Jezus vraagt aan de Vader of wij net zo één mogen zijn als Hij en de Vader zijn. Wat zal dat mooi zijn als wij ook zo één zijn.

We moeten dan nog wel een heleboel leren van Jezus die ons voorliefde en onderwees om te komen tot die volmaakte eenheid waarom Jezus bad. Jezus bad de Vader om ons te onderwijzen. Willen wij onderwezen worden, accepteren wij Zijn leiding, Zijn Woord?

Eenheid begint bij onszelf en kan van daaruit groeien tot die grote eenheid. Voor die eenheid hebben we een eigen stuk verantwoordelijkheid. Jezus draagt ons op aan de Vader. Wij mogen hopen op Zijn kracht, Zijn Liefde en Zijn hulp.

Laten we met z'n allen bidden om eenheid in onszelf, in de kerk en onder alle christenen in de wereld, opdat, zoals Jezus bad tot de Vader, de wereld de grootheid en de majesteit van de Heer in ons zal zien. Een eenheid die ook vrede brengt waar we allen zo naar verlangen.

Willemijn Bakkes, uw pastor

Silo – niet alleen met Kerst

Deze titel boven een stukje in de RR van december was een woordspeling op het NCRV tv-programma van 2004 'Niet alleen op zondag', waarin Silo liet zien dat er ook door de week open deuren zijn voor exgedetineerden met een maandelijks eetgroep.

Het was vooral het initiatief van Victor Wildeman, die ons met woord en daad uitnodigde om toch vooral met Kerst geen gesloten deur te hebben voor wie opzag tegen deze dagen. Hieronder een kort verslag van een bijzondere middag op 25 december, een initiatief dat vraagt om jaarlijks voortgezet te worden. (Arjan Noordhoek)

De goede sfeer

Het was te merken dat er persoonlijk en betrokken was opgeroepen voor deze Kerstmiddag en dat iedereen welkom zou zijn: bij de middagmaaltijd waren 40 personen (waarvan 25 aangemeld), de middag werd doorgebracht met 35 personen naar 25 personen tegen etenstijd.

Tenslotte bij de avondmaaltijd 19 personen waarvan enkele nieuwkomers. Het was al in de aankondigingen te horen: komen betekent niet dat je ook de hele tijd moet blijven! Mensen melden zich aan 'we weten niet of zo lang blijven voor ons niet te vermoeiend is' en kwamen toch de hele middag en avond. Anderen gingen tussendoor even naar de poezen thuis, sommigen kwamen niet aangekondigd 's middag langs.

Er bleek een goede sfeer van 'vrijheid blijheid' te zijn en dat was vooraf ook zo bedoeld. Het werd gevoeld dat mensen er zelf een fijne Kerst samen van mogen maken. Wellicht ook daardoor kwamen er haast vanzelf spontane initiatieven. Ook door de sfeer van 'samen er iets van willen maken' hielp iedereen uiteindelijk mee en verliep alles bijna als vanzelf.

Het middagdeel

Velen komen met eten / lekkers in enige vorm, een aantal deelnemers hadden aangegeven wat zij mee zouden nemen. De weegschalen van de deelnemers zullen het zwaar hebben want er was de gehele tijd overdadig veel te snoepen; en dat werd ook wél gedaan. Uiteindelijk hebben enigen toch maar weer koekjes of cakes mee terug naar huis genomen, want iedereen stond 'op knappen'.

Sjoelen in de voorkamer was een succes; regelmatig een wisselende samenstelling om even de beentjes en armen te strekken aan het sjoelen gezien.

Zes personen hebben de Christmas Carols in de Janskerk bezocht.

Bastiaan Wildeman heeft het vervoer van een drietal verzorgd. De groep

kwam zeer voldaan terug en het bleek ook een mooie afwisseling voor hen van het middagprogramma.

Achterin de 'geluidshoek' van de kerkzaal had Bastiaan een kleine bioscoop ingericht; een grote groep heeft met veel plezier naar de kerstfilm The Nativity Story gekeken.

Als spelletjes tijdens het middagprogramma bleken Rummy, dammen, Skip-Bo en pesten (kaarten) favoriet. Tussendoor muziek maken en zingen onder leiding van Arjan en Alyde kwam en ging naar behoefte; leuke gezellige kerstsfeer.

De avondmaaltijd

Iets vroeger met de avondmaaltijd begonnen, maar tussen de gangen door pas met koken van het volgende gerecht begonnen. Zo hadden de deelnemers de kans om het eten tussendoor 'wat te laten zakken' en gezellig spelletjes tussendoor te blijven doen. Daar was blijkbaar behoefte aan (aan allebei) en gaf ook een fijne ontspannen sfeer.

Lenie Amersfoort heeft een (prachtig zelfgeschreven) gedicht voorgedragen. Peter en Alyde geven tussen de gangen door en schitterend mini-concert. Eduard had een vooral humoristisch verhaal met toch diepgang (fantastische combinatie!) opgeduikeld en heeft dat voorgedragen.

Na tafel op verzoek van Daniël Hezeman onder begeleiding van Peter Spreeuwers op de vleugel in de kerkzaal en onder regie van Alyde gezamenlijk 'Jerusalayim' gezongen. Oeds Veen heeft spontaan een dankwoord uitgesproken waarna Eduard ons Gods zegen meegaf.

Terugkijken

Henk Koorn heeft geweldig geholpen met alle boodschappen en de hele dag hard gewerkt in de keuken, hij werd door allen ook bijzonder gewaardeerd voor zijn inzet!

Echt iedereen heeft meegeholpen om alles weer netjes achter te laten; Adry Veen met de stofzuiger de hele tuinzaal door; onvoorstelbaar! De nog resterende etenswaren bij gratis opbod(?) verdeeld onder alle aanwezigen; zo ging iedereen met iets lekkers huiswaarts.

Tot mijn verbazing ging mijn met eten overladen auto van de heenweg, vrijwel leeg terug naar zijn stal. En zelfs nog iets lekkers in Silo laten staan voor a.s. zondag bij de koffie.

We kunnen terugkijken op een geslaagde Kerstbijeenkomst 2008 in Silo.

Victor H.A. Wildeman

Achter Obama aan: februari in Silo de Jacobusmaand!

Het zal niemand ontgaan zijn, dat Barack Obama praktisch is georiënteerd. In zijn inaugurele toespraak vroeg hij aandacht voor een aantal bijbelse noties: 'geen hoop zonder inzet' en zelfs de Martin Luther King-gedenkdag heeft hij omgezet tot een dag van 'actie voor een betere wereld'. Hij citeerde bijna letterlijk de woorden van Paulus uit de Korinthe-brief, dat we 'het kinderlijke achter ons moeten laten' en de mouwen moeten opstropen, nadat we ons eigenbelang op de tweede plaats hebben gezet. Taal uit de bijbel en met name uit de Brieven van het Nieuwe Testament.

Aandacht voor de Brieven

Gedurende het seizoen 2008-2009 krijgen de Brieven uit het Nieuwe Testament in Silo wat meer aandacht dan anders. In het najaar van 2008 zijn de lezingen uit de Kolossenzenbrief thematisch tot een samenhangend geheel gesmeed door de twaalf apostelen, in twaalf achtereenvolgende kerkdiensten. Die twaalf vormden een herkenbaar 'leitmotiv' en fungeerden als een kapstok, waaraan het gedeelte van Kolosse dat aan de orde was, kon worden 'opgehangen'. In de maand februari (tot aan de Veertigdagentijd die op 1 maart begint) pakken we de Brieven-draad weer op met vier diensten rond de Jakobusbrief, die in dezelfde periode ook wordt behandeld in de Catechesegroep van Willemijn Bakkes.

Praktisch georiënteerd

De Brief van Jakobus (vaak kortweg Jakobus genoemd) is een van de Algemene zendbrieven in het Nieuwe Testament. De brief is gericht aan de christenen (Jak. 2:1, 5:7) van Joodse oorsprong in de Diaspora (Jak. 1:1). De schrijver noemt zich Jakobus, een dienstknecht van God en van de Here Jezus Christus. Omdat hij zich geen apostel noemt, was volgens de overlevering Jakobus de rechtvaardige de broer van Jezus en zou de brief in 62 ontstaan zijn. Enige commentatoren zien de brief als een van de oudste documenten van het Nieuwe Testament.

De Jakobusbrief is overwegend praktisch georiënteerd ('Geloof zonder werken is dood'). Hij richt zich tot Joodse christenen die de leer wel kennen, maar hulp in het alledaagse leven nodig hebben. De Jakobusbrief werd vaak (bijvoorbeeld door Maarten Luther met zijn verwijt van een strooien brief) om zijn zg. 'werkheiligheid' verworpen. Dit is niet terecht, want Jakobus spreekt voortdurend over geloven, niet minder dan in de

brieven van Paulus: wanneer Paulus in Romeinen 3:28 of Galaten 2:16 zegt dat niemand door werken gerechtvaardigd wordt, en Jakobus hier ogenschijnlijk het tegendeel beweert, moet bedacht worden dat de twee schrijvers vanuit verschillende invalshoeken over de rechtvaardiging van de zondaar voor God spreken. Paulus legt de nadruk op de onverdiende genade, waar de mens nooit door eigen inspanning recht op kan laten gelden, terwijl Jakobus spreekt over de christelijke levensstijl (heiliging), die een 'natuurlijk' gevolg van de rechtvaardiging uit genade is. Ook de brieven van Paulus spreken er over dat het geloof in Jezus Christus concrete uitwerking in het dagelijkse leven behoeft.

Deo Volente

Men gebruikt in christelijke kringen wel de uitdrukking 'onder het voorbehoud van Jakobus' (Latijn: sub conditione Jacobi, afgekort s.c. of s.c.j.). Deze uitdrukking wordt gebruikt bij bijvoorbeeld afspraken om aan te geven dat men als mens de toekomst niet onder controle heeft, maar afhankelijk is van God. Dit berust op de tekst uit Jakobus 4:13-15: Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zo zullen wij dit of dat doen. Op basis van deze tekst wordt de vaker gehoorde toevoeging Deo Volente gebruikt. In Silo achter Obama aan met februari als de Jacobusmaand! Maar wel onder het voorbehoud van Jakobus dus.

Arjan Noordhoek

Stiltecentrum Hoog Catharijne krijgt vrijwilligersprijs

Het stiltecentrum Hoog Catharijne, in het winkelhart van Nederland heeft de vrijwilligersprijs voor 2008 ontvangen. Deze prijs wordt door de gemeente Utrecht toegekend aan organisaties die een belangrijke bijdrage aan het lokale vrijwilligerswerk leveren.

De jury roemde de betrokken en betekenisvolle aanwezigheid van de vrijwilligers van het stiltecentrum. Verder was zij onder de indruk van de manier waarop het vrijwilligerswerk binnen het Stiltecentrum is vormgegeven. De prijs bestaat uit een kunstwerk en een geldbedrag.

Deze prijs is een enorme stimulans voor de vrijwilligers om het werk in 2009 met nieuwe energie voort te zetten. Het centrum is een plek midden in een druk winkelcentrum, waar ruimte is voor stilte en gebed, maar ook voor ontmoeting. Een van de kernactiviteiten is de dagelijkse middagpauzediens, waaraan verschillende Utrechtse kerken meewerken. Elke eerste donderdag van de maand is er een lunchconcert in de kapel van het stiltecentrum.

Stiltecentrum Hoog Catharijne, Godebaldkwartier 74, Utrecht (www.stiltecentrum.nl)

Bloemengroet

Silo is als Stipkerk met meerdere gevangenissen in stad en regio verbonden. Zo heeft Joke Koning banden met de P.I.Zeist (Detentiecentrum Soesterberg), waar vluchtelingen voor hun uitzetting uit Nederland een gedwongen verblijf houden. Justitiedominee Harma Zuidersma heeft met haar vrijwilligers een netwerk van gebed opgezet, wat maandelijks wordt voorzien van nieuwe 'gebedsintenties'. Maar ook met een zg 'bloemengroet' kunnen kerken, ook als zij niet binnen de muren komen, meeleven en helpen om mensen, zowel de gedetineerde vluchtelingen als hun geestelijk verzorgers, ondersteuning te geven. Iets voor Silo om een keer in 2009 aan me te doen?

Bloemen voor het Detentiecentrum Soesterberg (hoe en waarom)

Sinds november 2005 wordt wekelijks een bloemengroet gebracht aan de gedetineerden in het detentiecentrum 'Kamp Zeist'. Op dit moment is het zo dat naast kerken uit Zeist en Soest ook kerken uit De Bilt, Amersfoort en Utrecht deel nemen, in totaal zo'n 30 kerken/groeperingen.

Waarom een bloemengroet?

De belangrijkste reden is dat we de mensen die daar, zonder strafblad, opgesloten zitten in afwachting van hun uitzetting, willen laten weten dat wij ze niet vergeten. De kerken/gemeenten die deze bloemengroet sturen willen zich bewust weten van het probleem dat er in Nederland mensen zonder strafblad in de cel zitten en wat dat betekent. Dat daar ook kinderen bij zijn/(waren) maakt extra indruk. Op 13 februari 2008 in het detentiecentrum ongeveer 700 personen **met titel van verblijf**

vreemdelingenbewaring. Dus allen zonder veroordeling, maar omdat men illegaal in Nederland verblijft en uitgezet gaat worden. Daaronder waren ruim 580 mannen ruim 140 vrouwen

Geestelijke verzorging

Bij de geestelijke verzorging is er een ruim aanbod van geestelijken betrokken: Protestants, Rooms Katholiek, Humanistisch, en Islamitisch. Onder hen is ds. Harma Zuidersma (sinds 2004) Zij is coördinator van de vrijwilligers. Deze groep vrijwilligers is vanuit Soesterberg en omstreken, betrokken bij deze diensten. Op zondagmorgen om 8.00 uur komen deze vrijwilligers aan bij de poort en na de nodige controles kunnen ze helpen in de zalen die dan voor de dienst worden ingericht (meubilair op de juiste plaats, bloemen neer zetten, liturgieën verspreiden, koffie zetten). De dienst wordt gehouden in het Nederlands, of Engels of in deze beide talen. Het aantal deelnemers is meestal bijna 40. Het totaal aantal deelnemers aan diensten op zondag is maximaal 160.

Het is de zelfde voorganger die de twee diensten doet. De liturgie is zowel in het Nederlands als Engels op papier beschikbaar. De Bijbelteksten worden gelezen in nog meer talen zoals Chinees, Russisch, Kroatische of Spaans, afhankelijk van wie er in de dienst aanwezig zijn. De vrijwilligers nemen deel aan alle diensten en zitten meestal verspreid tussen de andere deelnemers. Er zijn ook altijd een stuk of vier bewakers in de dienst aanwezig.

Na de dienst is er een kwartier waarin koffie wordt gedronken en waarin de vrijwilligers wat kunnen praten met de deelnemers aan de kerkdienst. Soms komen daarbij problemen aan de orde die actie vragen en die naar de dienstdoende predikant worden teruggekoppeld.

Bloemen op zondag

De bloemengroet gaat steeds vergezeld van een groet van de gemeente of wijk die de bloemen zendt, het minimum aantal te brengen bloemen bedraagt 160 stuks. Dat is een groot aantal, maar het hangt samen met het feit dat alle deelnemers aan de dienst een bloem mee naar hun cel mogen nemen. En vaak willen ze erg graag een paar bloemen meer hebben omdat ze aan celgenoten er ook een willen geven. Het belang hiervan mag niet worden onderschat. Soms is er niet voor iedereen een bloem. Dan worden zelfs bladeren en stelen meegenomen.

Frits Stuurman 030-2280163

Carla op reis

Thailand, zon, zee, strand en leven in een nachtmerrie...

Thaise mensen zien er zo vrolijk uit en ze zijn altijd vriendelijk.... zou het zo kunnen zijn dat hun volksaard maakt dat ze minder verdriet hebben dan wij??

Niets bleek minder waar, Thailand is een land met ontelbare beschadigde en getraumatiseerde meisjes en vrouwen.... dat blijkt de verschrikkelijke cultuur te zijn: als meisje ben je niks waard!

Heel veel meisjes in Thailand krijgen van jongs af aan te maken met mishandeling, misbruik en verkrachting. Vroeg trouwen lijkt een oplossing. Helaas ondervinden veel jonge vrouwen dat het huwelijk geen garantie voor geluk is. Vaak gaat de mishandeling en het voortdurend kleineren gewoon door binnen het huwelijk. Scheiden betekent dat de familie je helemaal aan de zijlijn zet. De gescheiden vrouwen in Pattaya vertellen over hun leven. Hun kinderen zijn bij oma en de familie verwacht dat zij veel geld verdienen voor de rest van het gezin.... dit kan alleen als je in de prostitutie gaat. Werken in de stad wordt omschreven als "werken in de fabriek". Iedereen weet dat de "fabriek" een sexbar is, niemand zegt het hardop want dat is een grote schande in de familie.

Pattaya in Thailand; Een stad met 30.000 prostituees... en miljoenen sextoeristen per jaar. Als je 's avonds in Pattaya rondloopt, waan je je in één groot gezellig feest. Lachende gezichten, ontelbare 'stelletjes' van buitenlanders met Thaise meisjes.

In de felle neonverlichting en omringd door oorverdovende muziek staan rijen mooie meisjes en vrouwen. Meisjes van 16, 17 jaar proberen door te veel make-up volwassen te lijken. Jonge vrouwen lonken vrolijk terwijl ze van binnen verscheurd worden van verdriet. Wanhopig proberen ze zich staande te houden met te veel alcohol in hun lijf. Mannen lopen langs als prooidieren, op zoek naar een slachtoffer voor die nacht....

In de bars hangen stelletjes alsof ze verliefd zijn op elkaar... maar iedereen weet dat dat niet zo is en dat dat het wrede spel is wat hier gespeeld wordt.

Aan de buitenkant lachende vrolijke gezichten, aan de binnenkant hartverscheurende ervaringen van dwang, misbruik, uitbuiting, mishandeling en schuldgevoel.

Mannen denken dat ze, omdat ze er voor betalen, alles van de vrouwen mogen eisen aan vernederende handelingen. Niet zelden belanden vrouwen na een "nacht met een buitenlander" in het ziekenhuis.

In het Tamar centrum kom ik Em tegen. Een aantal maanden geleden is zij in gesprek geraakt met een vrouw van het Tamar Centrum. Dat heeft haar leven gered. Zij was zo wanhopig dat ze op het punt stond een einde aan haar leven te maken. Na een aantal maanden tot rust komen en loskomen van haar oude leven, is het moment aangebroken dat zij haar ouders gaat vertellen wat er gebeurd is. De ochtend dat we naar haar dorp gaan is zij nerveus en bang. Wat zullen haar ouders zeggen... hoe gaat het dorp reageren...

In het dorp spreek ik nog een aantal andere moeders en ik ben geschokt om te horen hoe gezinnen op het platteland gevangen zitten in de cirkel van armoede. Iedereen is op zoek naar geld en men denkt dat het de oplossing is om je dochters naar de grote stad sturen.

Fon komt over als een sterke en positieve vrouw. Als ze haar verhaal vertelt vallen er lange stiltes. Achter het vrolijk lachende gezicht blijken de tranen nog steeds niet gedroogd. Haar leven is een aaneenschakeling van vernedering, geweld en misbruik. Zij dacht dat zij door veel geld te verdienen haar eigenwaarde weer kon terugvinden. Niets bleek minder waar. De enige manier om het leven als prostituee vol te houden, was door zichzelf te verdoven met veel alcohol. Nu is ze hoofd van de kaartenafdeling van TAMAR. Haar zoontje woont bij haar en samen hebben ze het goed.

Oh is een moeder van 2 kinderen. Pas sinds kort kunnen ze als gezinnetje bij elkaar wonen. Oh heeft een leven achter de rug van misbruik door haar stiefvader in haar kinderjaren, verkrachting en geweld in haar huwelijk. Na haar scheiding is haar moeder voor haar kinderen

gaan zorgen en moest zij veel geld gaan verdienen voor de familie. Met walging en groot verdriet vertelt zij over haar jaren in de bars. Het is onvoorstelbaar wat mannen denken te mogen vragen van je als ze er voor betalen. Nu werkt Oh in het Tamar Centrum. Zij gaat met het team regelmatig naar de stad en naar de dorpen om voorlichting te geven en vrouwen "los te kopen" uit hun werk. Als er iemand weet waar ze het over heeft is het Oh zelf well!

Nella Davidse staat aan het hoofd van het TAMAR Centrum van Youth with a Mission. Het centrum biedt gratis Engelse les aan prostituees in Pattaya. De hoop is dat de vrouwen daar ontdekken dat zij een ander leven kunnen leiden. TAMAR wil daarbij helpen. Huisvesting, eten, psychische hulp en het leren van een nieuw vak... Ingredienten die door de jaren heen veel vrouwen uit de situatie van gedwongen prostitutie, misbuik, verslaving en geweld heeft kunnen halen.

giro 300300 t.n.v. St. EO-Metterdaad te Hilversum ovv. Tailand/Tamar.

Zondagsschool: Recept voor chocolaatjes

Tijdens de kerstviering hebben we met de Zondagsschool koekjes gebakken en chocolaatjes gemaakt. Deze laatste vielen erg in de smaak bij degenen die ze geproefd hebben. Daarom hier het recept.

100 gr. chocolade
50 gr. Cornflakes
vetvrij papier

Smelt de chocolade (au bain marie of in de magnetron)
Knijp de cornflakes fijn
Meng de cornflakes met de gesmolten chocolade
Maak op het vetvrije papier kleine hoopjes van het mengsel
(of laat de kinderen eerst kleine tekeningen maken op het vetvrije papier en bedek die met het mengsel)
Laat opstijven in de koelkast.

Eet smakelijk!

Vanuit de Unie

Jubileumjaar van start

Voor circa 100 miljoen baptisten wereldwijd staat 2009 in het teken van 400 jaar baptisme. Ook als Unie staan we aan het begin van een jubileumjaar, met als thema 'Kiezen voor verbinding'; verbinding met God, met elkaar en met de omgeving. Inmiddels is het Jubileum Magazine verspreid via de gemeenten en op 31 januari is tijdens de Gemeenteopbouw Conferentie ook de landelijke Gebedsestafette van start gegaan.

Gebedsestafette

De Gebedsestafette doet als eerste de baptistengemeente Enschede aan. Om beurten bidden de deelnemers een week lang 24 uur per dag voor zaken die in hun eigen gemeente spelen en voor de wereld om hen heen. Zo kiezen zij voor verbinding. Op www.kiezenvoorverbinding.nl kunt u de Gebedsestafette volgen en de ervaringen lezen van gemeenten die 'hun week' al hebben gehad. Doet uw gemeente ook mee?

Jubileumviering

Een geweldige kans om te ervaren dat het baptisme wereldwijd leeft, is de internationale jubileumviering Amsterdam 400. Deze wordt van 24 tot en met 26 juli gehouden in de RAI in Amsterdam. Opgeven kan via www.amsterdam400.org.

Agenda jubileumjaar

Gebedsestafette	31 januari-14 november
Jubileum Symposium	16 april
Internationale viering	24-26 juli

Jubileum Symposium
Dankdag

8 oktober
14 november

Meer informatie: www.kiezenvoorverbinding.nl

Nieuwsbrief per e-mail

Op de hoogte blijven van wat er binnen de Unie speelt? Neem een gratis abonnement op de Nieuwsbrief die maandelijks per e-mail wordt verstuurd! Kijk op www.baptisten.nl > onder Publicaties/Nieuwsbrief.

'Connected?!' Thema Unie Zendingsdag 2009

Reserveer 'm vast in uw agenda: zaterdag 21 maart. De Unie Zendingsdag komt er weer aan en wordt dit jaar in Utrecht gehouden. Het belooft een mooie, zinvolle, leerzame en gezellige dag te worden waar iedereen die hart heeft voor zending en diaconaat van harte voor uitgenodigd wordt!

Aansluitend op het jaarthema 'verbinden' van de Unie, staat dit begrip ook centraal tijdens de zendingsdag. Het thema is: "Connected?! God & Wij, Ver weg & Dichtbij". En daar valt natuurlijk veel over te vertellen. Er is op deze dag volop ruimte voor ontmoeting, er komen boeiende sprekers en natuurlijk kunnen er weer interessante workshops gevolgd worden. De workshops gaan in op actuele thema's als: hoe kunnen we zending in het hart van onze gemeente krijgen, welke kansen biedt onze multiculturele samenleving, hoe kunnen wij als christenen op een goede manier omgaan met onrechtvaardigheid en nog veel meer! Het wordt een dag voor jong en oud. De workshops zijn:

- Connect it - Praktische invulling van zending in de gemeente
- Be Connected - Zending is voor iedereen
- Get Connected - Bereiken van andere culturen in Nederland
- Disconnected - Omgaan met onrecht

Meer praktische informatie over de dag volgt later. U kunt zich binnenkort via de website www.baptisten.nl opgeven, ook komen er eind januari posters en folders beschikbaar. De dag is gratis, we houden wel een collecte. Verder kunnen we u nog berichten dat er kinderopvang tot 12 jaar is en dat we tussen de middag een geweldige maaltijd zullen serveren. We hopen van harte dat we u deze dag mogen ontmoeten. Heeft u nog vragen?

Mail dan s.v.p. naar Olga van der Tuuk, zendingsdag2009@baptisten.nl, zij beantwoordt uw vragen graag.

Noteert u deze boeiende, gezellige en inspirerende dag vast in uw agenda?

Zaterdag 21 maart van 10:00 tot 16:00 uur
Unie Zendingsdag 2009
Gebouw Revival Joy
Cremerstraat 253, 3532 BJ UTRECHT

Van harte welkom in de Domstad!
Annelies, John, Olga, Ton en Marleen

Bij de koningin ...

Als voorzitter van de Unieraad bezocht Jannes Hofman ook dit jaar de nieuwjaarsreceptie van Koningin Beatrix ...

Namens de Unie van Baptisten gemeenten heeft Jannes Hofman de hand geschud van onze vorstin en haar familie, en haar Gods zegen toegewenst. Zo'n receptie is een uitgelezen gelegenheid om banden aan te halen en nieuwe contacten te leggen en dat heeft Jannes Hofman dan ook gedaan. Hij kan er met smaak over vertellen; vraagt u er maar eens naar als u hem treft.